

စိုး : မိုး ၁၁၆၀

ဆုလေးနွယ်

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်

အနီရောင်နှောင်ပြီးတစ်စ

design : bo bo htoon

အခန်း (၁)

ညက တစ်ညလုံး မိုးတွေ သဲကြီးမဲကြီး ရွာထားတာကြောင့် သည် မနက်မှာ ကျောင်း ပရဝဏ်တစ်ခုလုံး စွတ်စိုအေးမြနေ။

မနက်ပိုင်း မိုးထပ်မရွာတော့ပေမယ့် ကောင်းကင်ကတော့ အုံ့မှိုင်းမှိုင်းရှိနေဆဲ။

ယော်ရိုင်းသည် လက်မှာ ပတ်ထားသော နာရီကို တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်ကာ လိုင်ဘရီရှေ့သို့ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လျှောက်လာသည်။

ပရက်တီကယ်လ်ချိန်စဖို့ နာရီဝက်ကျော်ကျော် လိုသေးသည်။

သည် နေ့ အိမ်ကထွက်လာတာ နည်းနည်းစောတာကြောင့်ရော လ မိုးမရွာ ကားရှင်းပြီး မီးပွင့်တစ်ခုမှ မမိတာကြောင့်ရော အချိန်ပိုရသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ယော်ရိုင်းသည် စာကြည့်တိုက်ရှေ့က ကံ့ကော်ပင်များ အောက်သို့ လျှောက် လာပြီး ကျောက်ခုံ တန်းလေးတစ်ခုမှာ ထိုင်နေဖို့ ရည်ရွယ်လိုက်သည်။

ချက်ချင်းထိုင်မချသေးဘဲ ခုံကိုငဲ့ကြည့်တော့ ရေနည်းနည်းစိုနေတာ သတိထားမိသွားပြီး ဘောင်းဘီ ပေမလားစဉ်းစား လိုက်ပေမယ့် ဘောင်းဘီက အနက်ပဲမို့ ကိစ္စမရှိ။

ခပ်အေးအေးပဲ ထိုင်လိုက်သည်။ ။

ဝတ်ထားသည့် အင်္ကျီက ချည်နှင့် စပန့်သားရော ရှုပ်အင်္ကျီလက်ကို ပန်းနု၊ အနက်နှင့် အဝါဖျော့များ ရောစပ်ထားသော အဆင်မို့ ဘက်ဂီ ဘောင်းဘီ အနက်ရောင် ခပ်ပွပွနှင့် လိုက်ဖက်နေ ရသည်။ ။ လည်သာဈာကင် အနက်လေး ပခုံးပေါ်တင်ကာ ခပ်မတ်မတ် ခြေချိတ် ထိုင်နေသော အခါ မပိန်မဝနှင့် ကျစ်လစ်ဖွံ့ဖြိုးသော ကိုယ်နေဟန်က ပေါ်လွင်နေရလေသည်။ ။

ထိပ်ဦးသိပ်မချွန်လှသော လည်သာရှူး အနက်လေးကို တစ်ချက်နှစ် ချက် လှုပ်ကစားရင်း ဟိုသည် ငေးမောနေမိပေမယ့် သည် မနက် ခြောက်ကပ်နေပုံက လူသွားလူလာတောင် သိပ်မရှိပါ။

မလှမ်းမကမ်းက ခုံဝိုင်းလေးတစ်ခုမှ တော့ စုံတွဲ တစ်တွဲထိုင် စကားပြောနေသည်။ ။

ဟိုးဘက် အဓိပတိလမ်းဘက် မျက်နှာမူထိုင်နေသူကတော့ ကျောင်း ကဝန်ထမ်း အမျိုးသမီး ဖြစ်ပုံရသည်။ ။

သူ့ရှေ့က ကျောင်းသားတစ်ဦးစ နှစ်ဦးစ ဖြတ်သွား ဖြတ်လာရှိတာ ကလွဲလျှင် ရှင်းလင်း တိတ်ဆိတ်နေတာအမှန်။

သူ့မြင်ကွင်းထဲသို့ မမျှော်လင့်မိသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရောက်ရှိ လာလေသည်။ ။

ထိုအမျိုးသမီး လျှောက်လာပုံက ခြေလှမ်းတဖျပ်ဖျပ်နှင့် မြန်ဆန်လွန်းသည်။ ။

လေးညှင်းရောင် ကတ္တီပါဖိနပ်ပါးလေးနှင့် လှစ်ခနဲ ရောက်လာဟန် သည် သွက်လက် ဖျတ်လက်သည်။ ။

ချည်ဖြူထိုး တြိဂံကွက်ငယ်လေးတွေနှင့် ယောထမဘီနက်ကို ခပ်တိုတိုဝတ်ကာ အပေါ်က ကိုယ်နှင့်အကျပ်တီရှပ်ဖြူ၊ တီရှပ်ပေါ်ကမှ ရင်ဘတ်မှာ အိမ်ကပ်အကြီးအငယ်တို့ ပြည့်ကျပ်သော မိုးကာသား ဝေ့စံကုတ်နက်ပြာလေးကို ဝတ်ထားသည်။ ။

ယော်ရိုင်းသည် အမှတ်မထင်ကြည့်နေမိရာက ထိုအမျိုးသမီး သူ့ဆီတန်းတန်းမတ်မတ် လျှောက်လာတာမြင်တော့ အနည်းငယ် အံ့သြသွားမိသည်။ ။

သူ့ရှေ့တစ်ပေခွဲလောက်အကွာမှာ ခြေစုံရပ်လိုက်တော့ သူ့မျက်လုံးက ထို အမျိုးသမီးရင်ဘတ် မှာ လွယ်ထားသော ကင်နွန်ကင်မရာ၏ မှန်ပြောင်းကို စိုက်ကြည့်နေမိကာ တစ်စုံတစ်ခုကိုသဘော ပေါက်သွားသလို ရှိသွား၏။

ကျောင်းထဲ ဓာတ်ပုံလိုက်ရိုက်ပေးနေသူ အမျိုးသမီးပဲ ဖြစ်မည်။

မျက်နှာမှာ တော့ သနပ်ခါးမှုန်မှုန်နှင့် နှုတ်ခမ်းမှာ လိမ္မော်ဖျော့ဖျော့ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးတို့ ရေးရေးလေးမျှ ထင်နေသည်။ ။

ဆံမျှင်တွေအားလုံးကို နောက်ဘက်မှာ တစ်ခုခုနှင့် စည်းနှောင်ထားသလိုရှိကာ ဖြူဝင်းသော မျက်နှာပြင်က ရှင်းလင်းလို့ နေသည်။ ။

ကိုယ့်ကို တစိုက်မတ်မတ် မျက်လုံးမလွှဲဘဲ မော့ကြည့်နေသော ကောင်ကလေးကို ငေးကာ သူမပြောဖို့ ပြင်ထားသော စကားလုံးတွေက လည်ချောင်းထဲက တော်တော်နှင့် ထွက်မလာ။

သည် ကောင်လေးကို ခုလောက်ထိ နီးနီးကပ်ကပ်တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါ။

အလွန်တရာရင်းနှီးသော မျက်နှာလေးပေါ့။

ယောက်ျားပီသသော လေးထောင့်ဆန်ဆန် မေးရိုးမျိုးကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူက ထူးဆန်းစွာပဲ မျက်တောင်ကလေးကျ ကော့နေတာ။

အိုး . . . တကယ်ကို တစ်ရုပ်တည်းတူတာပါပဲ။

ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်တာနှင့် နုမျစ်ဖြူစင်တာပဲကွာသည် ။

စူးရှအေးစက်တဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေကအစ သူ ကြည့်နေပုံဟာ . . .

ခါတိုင်းဆို မျက်နှာတစ်ခြမ်း ကွယ် ကွယ်နေတတ်သော သူ့ဆံပင်ကြောင့် ခုလောက်အ သေးစိတ် အကဲမခတ်နိုင်တာပါ။

ရှေ့နောက်တစ်ညီတည်းအတိဖြစ်နေသော ဆံပင်တွေကို ဘေးခွဲထားပေမယ့် ဆံပင်တွေက ဦးရေမှာ ကပ်နေတာမျိုး မဟုတ်ပဲ ခပ်ဖွဖွနှင့် ဖောင်းဖောင်းလေး ဖြစ်နေသည် ။

သေချာကြီးကောက်ထားတာတွေလည်း မဟုတ်။ ဒါပေမယ့် ဆိုင်မှာ မကြာခဏ ပုံသွင်း လျက် တယုတယထားပုံတွေပေါ်သည် ။

သူ့မျက်နှာနှင့် အထူးတလည် လိုက်ဖက်ကြည့်ကောင်းသော ထိုဆံပင်ပုံကို သူမမုန်းနေခဲ့ တာအမှန်။

ထူထဲနက်မှောင်သော မျက်ခုံးတန်းတန်း နှစ်ခုကတော့ သူ့မျက်နှာမှာ အတင့်တယ်ဆုံးဟု ဆိုချင်သည် ။

မဟုတ်တာ ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး။ အမြဲတမ်းသစ္စာရှိမယ်။

ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်မယ်။ ဉာဏ်လည်း ကြီးမယ်ဆိုတာကို ထိုမျက်ခုံးတွေက ထောက်ခံပြော ပြနေသလိုလို ထင်ရလေသည် ။

ဖြောင့်စင်းသော နှာတံ၊ ရဲစိုထူအမ်းသော နှုတ်ခမ်းလွှာနှင့် သူဟာ ဘယ်လိုကြည့်ကြည့် ကောင်ချောလေး တစ်ယောက်ဆိုတာ သိသာထင်

ရှားပါသည်။ ။

ချောမောလှသော မျက်နှာလေးကို ငေးကြည့်နေမိကာ တစ်ခဏ တော့ အငိုက်မိနုတ်ဆိတ်နေ ဖြစ်သည်။ ။

သူ့ကိုသေသေချာချာ ရှေ့ကနေ စေ့စေ့စပ်စပ် ငေးစိုက်ကြည့်နေသော အမျိုးသမီးကို ယော်ရိုင်း ဘာပြောရမှန်းတောင် မသိတော့။

"ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံမရိုက်ဘူး" ဟု ငြင်းရအောင်ကလည်း သူမက ခုထက်ထိ ယော်ရိုင်းကို ဘာတစ်ခွန်းမှ မပြောသေးဘဲ။

ကိုယ်ကစငြင်းရမယ်ဆို တစ်ဖက်သားကို အားနာစရာဟု ထင်သည်။ ။

အဟင်း . . . မောင်လေးက ဟိုးအဝေးကြီးက ကြည့်ရတာထက် ခုလို လာကြည့်တော့ ပိုချောနေပါလား။"

"ဗျာ"

ယော်ရိုင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားရ၏။

သူ့ကို တချို့ ကောင်မလေးတွေ သမင်လည်ပြန်လှည့်ကြည့် ငေးမောသွားကြတာမျိုး ကြုံဖူးပါသည်။ ။

"ကောင်လေး ချောလိုက်တာ" ဟု မကြားတကြားပြောသွားတာမျိုးလည်း ရှိပါသည်။ ။

သို့ပေမယ့် ခုလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်က မျက်နှာချင်းဆိုင်လာရပုံပြီး ဖွင့်ဟချီးမွမ်းတာ မျိုးတော့ ယော်ရိုင်းအတွက် ဆန်းကြယ်နေရ၏။

"တကယ်ပြောတာပါ။ ကြည့်နေရင်းက မောင်လေးကိုးကျွန်မစိတ်ထဲက ဓာတ်ပုံ ရိုက်ချင်လာ တယ်"

"ဟာ . . . အဲဒါတော့ . . ."

သူလက်ဝါးငြင်းလိုက်ရုံရှိသေး။

"အိုး . . . နေပါဦး၊ ကျွန်မနည်းနည်းပြောပါရစေ၊ ဒီလိုပါ။ ဒီအယ်လ်ဘစ်လေးထဲမှာ ကျွန်မ ပြဖို့ ထားချင်လို့ ပါ"

"ဟာဗျာ . . . အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ"

သူမက ပို့စကဒ်ဆိုင်ဒ် အယ်လ်ဘစ် အသေးလေးကို ထုတ်ပြမလို ဟန်ပြင်တာမို့ ယော်ရိုင်း စိတ်တိုသွားသည် ။

"မောင်လေး"ဆိုတဲ့ အခေါ်အဝေါ်ကိုပဲ တော်တော်ကြီး နားကလော လှမိပြီ။

"နေစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားအသက်က ဘယ်လောက်ကြီးနေလို့ လဲ" ဟု မေးချင်စိတ်ပေါက်သည် ။

ဒါပေမဲ့ အသာမျိုချလိုက်သည် ။

စကားဆိုတာအပို မပြောတာ အကောင်းဆုံး မဟုတ်လား။

"ဆေးရိုးပဲ၊ ကျွန်တော်လုံးဝ ဝါသနာ မပါဘူး"

"ဪ . . . ကွယ်၊ ဝါသနာမပါလဲ တစ်ပုံနှစ်ပုံလောက် အမှတ်တရပါ ၊ ပြီးတော့ မောင်လေးပိုက်ဆံပေးဖို့ လဲ မလိုပါဘူး၊ ကျွန်မက နမူနာပြဖို့ လိုချင်တာပါ"

ယော်ရိုင်း မျက်နှာလေးက ပိုမိုမှုန်ကုပ်လာရသည် ။

ဘာလဲကွာ၊ ဘာတွေလဲ။

သည် မနက် ဘယ်လိုအမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ လာတွေ့နေရပါလိမ့် ကွာ။

"ပိုက်ဆံပေးပြီးလဲ မရိုက်ဘူး၊ အလကားလဲ မရိုက်ဘူး၊ ကျွန်တော့် ဘာသာ အေးအေးပဲ နေပါရစေ"

သူမက အပြုံးလေးနှင့် ကြည့်နေကာ လက်လျှော့ချင်ပုံမရပါ။

သူ့ဓာတ်ပုံကြီး အယ်လ်ဘမ်ထဲ ထည့်ထားပြီး လူတကာကို နမူနာလို ကံပြနေရင် ဘယ်လောက် ရှက်စရာကောင်းသလဲ။

တွေးရတာနှင့်ပင် စိတ်အိုက်ချင်ပါသည်။ ။

"ဒီလောက်ကြီးတော့ မခါးသီးစမ်းပါနဲ့ ရှင်၊ ဓာတ်ပုံလေး တစ်ပုံနှစ်ပုံ ရိုက်ဖို့ ခွင့်တောင်းတာ လေးကို"

"ကျွန်တော်မှ မရိုက်ချင်ဘဲ၊ အိုဗျာ . . . ရိုက်ချင်ရင်လဲ ကျုပ်ဘာသာ ကင်မရာ အပျံစားနဲ့ ရိုက်နိုင်တာပဲ၊ သူများ တွေကို ရိုက်ပေးဖို့ ဝယ်ထား တာ အိမ်မှာ ကင်မရာနှစ်လုံးတောင် ရှိတယ်"

ကြည့်စမ်း . . . ပြောပုံလေးဟာ။

cကြွားသိုက်လေး။ မင်းမှာ ဥစ္စာပေါမုန်းသိပါတယ်ကွယ်။

"သိပါတယ်ကွယ်၊ မောင်လေးပုံစံ ကြည့်တာနဲ့ သူဌေးသားမှန်း သိပါ တယ်"

သူမစကားကြောင့် ယော်ရိုင်း မျက်နှာက တင်းခနဲ ဖြစ်သွား၏။

ကိုယ့်ကိုရိုတာလားဟာဟု သူမကို မျက်မှောင်ကြုတ်နှင့် ခပ်စူးစူးကြ ညှိမိသေးသည်။ ။

သို့ပေမယ့် သူမက ဘာမှ ရည်ရွယ်ဟန်မတူ။

အင်းလေး . . . သူတို့ အတွက်တော့ ဒါမျိုးတွေက ပြောရိုးပြောစဉ်ဖြ စ်ချင်လည်း ဖြစ်နေမှာ။ ။

ကိုယ့်နားထဲတော့ ကန့်လန့်ဝင်တာအမှန်ပဲ။

ဆင်းရဲနေတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အမှန်တကယ် ကျိကျိတက်ချမ်းသာနေတာ ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်တော့ အဲဒါမျိုး ကိုယ့်ကို လာပြောရင် အမြင်ကပ်သည် ။

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက အကူအညီတောင်းတာပဲရှင်၊ မောင်လေးအတွက် လည်း အပန်းမကြီးပါ ဘူး၊ တစ်ပုံနှစ်ပုံလောက် ကလေးပါ၊ ကျွန်မရိုက် ထားတဲ့ ပုံတွေထဲက သဘောကျတာရှိရင်လဲ ရွေးပေါ့၊ ၈ လက်မ၊ ၁၀ လက်မဆိုဒ် ပုံတစ်ပုံလဲ မေတ္တာလက်ဆောင် သဘောမျိုး ကျွန်မကူးပေးပါ့ မယ်နော်၊ မောင်လေးပုံက ဖိုတိုဂျင်းနစ်ဖြစ်မယ့် ပုံလေးမို့ပါ"

ကျွတ် . . . သည် အမျိုးသမီး တော်တော် လက်ပေါက်ကပ်တာပဲ။

ဒါလည်း သူပြောနေကျ လက်သုံးစကားတွေပဲ ဖြစ်မည်။

ဒါကြောင့်လည်း အတင်းအကျပ် စွတ်ပြောနေတာ ကြည့်ပါလား။

ယော်ရိုင်း အတော်ကြီး စိတ်ပျက်လာသည် ။

မျက်မှောင်ကြုတ်နှင့် နောက်ထပ် အသံထွက်မလာဘဲ ငြိမ်နေတာမြင်တော့ သူမအားတက် လာပြီး ဆက်တိုက် ပစ်ထည့်နိုင်မှ ပဲဟု တွေးကာ မင်သေသေ မျက်နှာထားမျိုးနှင့်

"ဒီနေ့ မိုးကလည်း အေးတော့ လူပါးလိုက်တာ။ ခုချိန်ထိ နှစ်ကွက်ပဲ ရိုက်ရသေးတယ်၊ စိတ်ဓါတ်တောင် ကျတယ် အဟုတ်ပဲ၊ ကောင်မလေးတွေက စိုစိ စွတ်စိုနဲ့ ရှိုးပဲ့မှာ စိုးလို့ သိပ်မရိုက်ချင် ကြဘူးလေ၊ အဲဒါကြောင့် ကောင်လေးတွေလဲ ဓါတ်ပုံရိုက်ဖို့ စိတ်ပါလာအောင် ပုံကောင်းကောင်း လေး တွေ ပြချင်တာ၊ ကူညီပါ မောင်လေးရာ၊ မောင်လေးပုံတွေသာ အယ်လ်ဘမ်ထဲ တွေ့ရင် ကျွန်မ ကောင်းကောင်း မိတ်ဆွယ်လို့ ရပြီသိလား"

သူ့ကို အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြနေပုံက အားတက်သရောလေး။

အေးလေ။ သူ့ခေါင်းထဲ သူ့စီးပွားရေး ကိစ္စလေးသာ
အရေးကြီးနေမှာ ပေါ့။

ယောက်ရိုင်းသည် သူ့ရှေ့က မိန်းမငယ်လေးကို အနည်းငယ်တော့
ကရုဏာ သက်သွား မိသည် ။

ရုပ်ကလေးလှတပတနဲ့ ။

ရဲရဲရင့်ရင့် သတ္တိကောင်းလှတာကို သဘောကျမိသည် ။

"ကျွန်မကို အားပေးတဲ့ အနေနဲ့ ရိုက်ခွင့်ပြုမယ် မဟုတ်လား"

ထပ်မငြင်းချင်တော့တာတော့ အမှန်ပါ။

ကိုယ်က သည် လိုမျိုး အရိုက်ခံရမှာ ရှက်ပေမယ့် သူမအတွက်တော့
အဲဒါဟာ အရေးကြီး နေသည် ဆိုတော့လည်း . . .

"တစ်ကွက် နှစ်ကွက်လေးပါ၊ လုံးဝမကြာဘူး၊ မောင်လေး ဝတ်ထား
ပုံလေးကလည်း ဘရိုက်ဖြစ်နေတော့ အတော်ပဲ၊ ဒီအတိုင်း ထိုင်နေပုံ
လေးက စမယ်နော်၊ ဟုတ်ပြီလား"

ပြောပြောဆိုဆို နောက်ဖက် အနည်းငယ် ဆုတ်သွားကာ ကင်မရာ
ကို ချိန်၏။

ပြီးတော့ လျှင်မြန်စွာ ခလုတ်ဖိသည် ။

ယော်ရိုင်းက ရှက်အမ်းအမ်းကြီးဖြစ်ကာ ကင်မရာကိုတောင် မကြ
ည့်မိ။ မီးသေနပ်ပြီ ဖြစ်သော စီးကရက်ကိုပင် အဝေးသို့ ကောက်လွှတ်
လိုက်မိသည် ။ သူမက ကြည့်ပါဆိုကာ နောက်တစ်ကြိမ် ဖျတ်ခနဲ မီးလ
င်းသွားပြန်၏။

"ဟိုဘက်နား ခဏ . . . မောင်လေး"

သူ့ကို ခေါ်ကာ ရှေ့ကနေ ကင်မရာလေး တယမ်းယမ်း လွယ်လျက် သား ချီတက်သည်။ ။

အောင့်သက်သက်နှင့်ပဲ ယော်ရိုင်းပါလာရ၏။

အားနာလိုက်လျော့မိသော သူ့စိတ်ကိုသူတောင် သေချာနားမလည်။

မာနကြီး အနေတည်သော သူက သည် လိုမျိုး လမ်းက ဓါတ်ပုံရိုက် ဆရာမလေးထံ ဘာကြောင့် ဓါတ်ပုံရိုက်ခွင့် ပြုမိသလဲ။

သူ့ဓါတ်ပုံ သူများကြည့်မှာ ယောက်ျားလေးတန်မဲ့ သူရှက်တာအမှန်။

သို့ပေမယ့် သူ့ပုံမြင်ပြီး တခြားကောင်မလေးတွေ ဓါတ်ပုံ ရိုက်ကြမယ်ဆို သူမပိုက်ဆံများများ ရတာပေါ့လေဟု တွေးမိတာကိုက သူ့အမှားလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်သည်။ ။

"ဘယ်သွားမလို့ လဲဗျ။ ကျွန်တော် ပရက်တီကယ် ဝင်ရဦးမှာ "

သူ့စိတ်နှင့်သူပင် အနည်းငယ် အခြေအတင် ဖြစ်နေရတာကြောင့် ယော်ရိုင်းအသံက ဂျစ်ကန်ကန် ထွက်လာရ၏။

"နာရီဝက်လောက်တော့ လိုသေးတယ် မဟုတ်လား"

အတိအကျပြောလိုက်တာကို သူတစ်ချက် အံ့အားသင့်သွားပေမယ့် ဘာမှ ထပ်မပြော ဖြစ်တော့ဘဲ ခြေလှမ်းကျဲနှင့် လိုက်ခဲ့မိ၏။

စပရိန်ကောက် ဆံပင်ပွပွတွေကို ဖဲပြားကလစ်တစ်ခုနှင့် ညှပ်ထားသော သူမဦးခေါင်းလေးဆီ အမှတ်တမဲ့ လှမ်းကြည့်တော့ ဖဲပွင့်က သူများ တွေလို မဟုတ်ဘဲ ဇာအနားလေးမှာ ကပ်သီးကပ်သတ် ပန်းစာလုံး ဖော်ထားသော အင်္ဂလိပ်စာလုံးတချို့ကို တွေ့ရသည်။ ။

စာလုံးလေးတွေက သေးငယ်ရှုပ်ထွေးပေမယ့် လှပတာမို့ ဖတ်တော့ ဖတ်ချင်စရာ။

သူမနောက်ပါးသို့ ပိုမိုနီးကပ်အောင် တိုးလျှောက်ရင်း ယော်ရိုင်းမျက်မှောင်ကြုတ်ကြုတ်နှင့် သေချာစိုက်ကြည့်သည် ။

Lucky Present

ဪ... လွယ်လွယ်လေးကို ရှုပ်အောင်ကွာ။

ဖတ်လို့ ရသွားပြီမို့ သူ့အဖြစ် သူပြုံးမိသည် ။

"ကျွန်မ ဖိနပ် နင်းမိတော့မယ်"

"ဟာ ... ဆောရီး ... ဆောရီး"

ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်ရေရွတ်လိုက်တာကြောင့် ယော်ရိုင်းခြေလှမ်းပျက်ကာ ကပျာကယာ တောင်းပန်လိုက်ရသည် ။

ပြီးတော့ နောက်မှာ မနေတော့ဘဲ သူမနှင့် အမှတ်တမဲ့ ယှဉ်လျှောက်မိတော့၏။

သူမက ယော်ရိုင်းအဖြစ်ကို ဘာသဘောကျသည် မသိဘဲ ခေါင်းလေးငုံ့ကာ အသံထွက်အောင် ရယ်သည် ။

ယော်ရိုင်းမျက်နှာက နီချင်၏။

နှုတ်ခမ်းလေး ဖွင့်ဟလျက် ရယ်နေသော သူမကို ဘေးတိုက် အနေအထားနှင့် စောင်းငဲ့ကြည့် သော ယော်ရိုင်းပုံစံက ဆူပုပ်ပုပ်။

သို့သော် သူ့မျက်နှာကြော ခဏလေးနှင့် ပြေလျော့သွားရလျက် အကြည့်ငေးမှာ နစ်ဝင်သွားရ ၏။

မျက်တောင်ကော့ရွန်းရွန်းနှင့် နှာတံစင်းလေးက အဖျားမှာ လုံးဝန်း

နေပုံမှာ တစ်မျိုးထူးဆန်းစွာ ချစ်စဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ။

ရယ်နေတော့ ပါးပြင်လေးက တင်းမိုပြီး သွေးကြောငယ်လေးတွေ
ယှက်ဖြာနေတာကိုပင် မြင်ရ၏။

ပြီးတော့ နားသယ်စပ်က မွေးညင်းကလေးတွေ ဘယ်လိုကြည့်ကော
င်းမှန်းမသိ။

အဲလေးနှင့် ငြိမ်းတို့ ရော သည် လိုပဲ လှသလား။

သူတစ်ခါမှ သေချာမကြည့်ဘူးပါလား။

"အာရ်စီရှေ့မှာ ရိုက်ရအောင်နော်"

"ဪ...ဟုတ်ကဲ့"

အကြည့်ကို ဖျတ်ခနဲ ရုပ်သိမ်းကာ ယော်ရိုင်းကယောင်ကတမ်း ခေါ
င်းညိတ်မိ၏။

သူမက ယော်ရိုင်းကို အင်ပါယာစတိုးရှေ့နားမှာ ရပ်စေသည်။ ။

ယော်ရိုင်းက လက်ကလေး ခပ်လျော့လျော့ပိုက်ကာ သူမထံ ကြည့်
နေမိ၏။

သူမကတော့ ဓါတ်ပုံတဖျပ်ဖျပ် ရိုက်ဖို့ ကိုပဲ အာရုံထားနေသည်။ ။

"မောင်လေး... ဂျာကင်လက်မှာ ချိတ်ပါဦး"

"ဟုတ်ပြီ... ဟုတ်ပြီ"

ဘေးလူတွေကြည့်မလားဟု ယော်ရိုင်း စိတ်ကျဉ်းကျပ်နေသည်။ ။

သူမက အလိုက်တသိ မြန်မြန်ရိုက်။ မြန်မြန်ထွက်သွားလို့ သာ တော်
သေးသည်။ ။

"ဂျပ်ဆင်နား သွားရအောင်နော်"

"ဟာဗျာ . . . အဝေးကြီး"

"မဝေးပါဘူး မောင်လေးရဲ့ ၊ အဲဒီနားက အေးအေးဆေးဆေး ရှိလို့ ပါ"

"မောင်လေး မခေါ်နဲ့ ဗျာ"

"ဟင် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ"

သူမက မျက်မှောင်ကြုတ်လေးနှင့် အလန့်တကြား မေးသည်။

"ဘာမှ မဖြစ်ဘူး"

"ဒါဖြင့် ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲ"

"ကျွန်တော့်နာမည် ယော်ရိုင်း"

"ယော်ရိုင်း"

သူမက သံယောင်ရေရွတ်ပြီး။

"အဆန်းပဲ" ဟု ဆို၏။

ယော်ရိုင်းက သူ့ကို ပြောနေတာ မဟုတ်သလိုဘဲ သူ့ဘာသာ ခပ်အေးအေး ခေါင်းငုံ့လျှောက် နေသည်။

သူဟာသူ နာမည်ပြော မိတ်ဆက်ပြီးမှ တစ်ဖက်က ရင်းနှီးအရောဝင်တယ်များ ထင်မလားဟု ယော်ရိုင်းတွေး၏။

ထို့ကြောင့် နောက်ထပ် ဘာမှ မဆိုဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေမိသည်။

ကိုယ်က သူမကို ကူညီရုံကူညီတာပဲ။

သူမသည် ယော်ရိုင်း ခြေလှမ်းနှင့်အမီ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာရ

င်း တစ်ချက်တစ်ချက် တော့ ယော်ရိုင်းဘက် ခိုးကြည့်မိပါသည်။ ။

ကိုယ် လုံးဝ မထင်ဘူးကွာ။ ကြည့်စမ်း . . .

ကိုယ့်ဘေးမှာ ယော်ရိုင်းဆိုတဲ့ မင်း အတူတူလျှောက်ရင်း ပါလာတယ်နော်။

သူမသည် အဖြစ်အပျက်ကို အံ့သြစိတ်လှုပ်ရှားနေမိတုန်းပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကြွပ်ဆတ်ဆတ် မာကျောကျောနှင့် မျက်နှာလေး ထာဝရ မှုန်တည် နေတတ်ပေမယ့် မင်းနှလုံးသားဟာ နူးညံ့လိုက်လျောတတ်တယ်ဆိုတာကို ကိုယ်ယုံပြီ ယော်ရိုင်း။

မင်းမှာ ကောင်းကွက်လေးတချို့လည်း ရှိတော့ရှိမှာ ပါ ဆိုတဲ့ ယုံကြည်ချက်မျိုးနဲ့ ကိုယ်လာခဲ့တာပဲ။

ဒါပေမဲ့လည်း စိတ်ကတော့ တထင့်ထင့်ပေါ့။

မင်းက မာနကြီးတယ်မဟုတ်လား။

သူမသည် သူမစကားတို့ ကို လက်သင့်ခံခဲ့တာလေးကို ခုထက်ထိ မယုံမရဲနှင့် ယော်ရိုင်းထံ အငေးသား ကြည့်နေမိတုန်းပါ။

သူမထင်သလောက်တော့ သူဟာ မဆိုးတန်ရာ။

ကိုယ့်အပြုအမူတွေဟာ နောင်တရစရာများ ဖြစ်နိုင်သလားကွယ်။

ဟင့်အင်း ကိုယ် နောင်တမရဘူးနော်။

နည်းနည်း ထုံထိုင်းချင်လာသော အတွေးတို့ ကို ဖြတ်တောက်ပြီး ပင့်သက်ရှိုက်သည်။ ။

ပြီးတော့ နောက်နား ကျန်ရစ်ရာမှ ယော်ရိုင်းကို ပြန်မီအောင် အပြေး

တစ်ပိုင်း လျှောက်လိုက်သည်။ ။

သည် အမျိုးသမီး ပုံစံလေးဟာ လူတစ်ဖက်သားရဲ့ အလိုက်သိကြင်
နာမှုတွေကို အလိုလို ညှို့ယူ နိုင်တာပဲ ဖြစ်မည်။

ယော်ရိုင်း သူမကို လေးစားမိ၏။

တတ်ထားသော ပညာရပ်တစ်ခုဖြင့် ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ရပ်တည်နေသူ
လေးပဲ မဟုတ်လား။

စိတ်ထဲက ကျိတ်ပြီး ချီးကျူးမိတာ အမှန်။

"ဒီ မြက်ခင်းစပ်မှာ ခဏထိုင်ပေးနော်"

သူမက နေရာရွေးကာ ညွှန်ပြလေသည်။ ။

"မထိုင်ချင်ဘူးဗျာ"

"ဒါဖြင့်လဲ ရပ်နေ"

သူမမျက်နှာကို အနီးကပ် ချိန်ရွယ်ရင်း . . .

"စိတ်ပါလက်ပါ ရယ်နေတဲ့ ပုံမျိုးလိုချင်တယ်"

"ကပ်သီးကပ်သတ်ပါလား မရွှေစာရယ်"

သူ့ရှုံ့မဲ့ ညည်းညူတော့ သူမက ရယ်သည်။ ။

"ရယ်တာပဲ ဘာခက်လို့ လဲ"

သူမက အတင်းအကျပ်ပင် နှုတ်ခမ်းဖွင့်ရယ်ပါဟု တိုက်တွန်းနေ၏။

"ဒီတစ်ပုံဆိုတော်ပြီ၊ ရယ်ပေးစမ်းပါ"

သူနှုတ်ခမ်းက ချွေတာရေးဖြင့် မပွင့်တပွင့် ရယ်ရုံလေး
ပွင့်ဟနေသဖြင့် . . .

"ဒီမှာ ကင်မရာကို ရှင့်ရည်းစားသဘောထားပြီး ကြည်ကြည်နူးနူး စိုက်ကြည့်စမ်းပါ"

"ဟာဗျာ . . . ပြဿနာပဲ"

သူများ တွေလိုပဲ ဘယ်လိုနေပါ။ ဘယ်လိုပြီးပါဟု ဆရာလုပ်ပြီး ဓါတ်ပုံရိုက်ပေးဖူးသော ယော်ရိုင်း တစ်ယောက် သူမနှင့်တွေ့မှ စိတ်ညစ်နေရသည်။

သွားစွယ်လေးတွေ ဖွေးလက်နေအောင် ပြုံးရယ်စိုက်ကြည့်နေတာကို သတိလက်လွတ် ချိန်ရွယ်ရင်း ခလုတ်ကို ဖိဖို့ သူမမေ့နေ၏။

ဓါတ်ပုံရိုက်ထားဖို့ ပင် မလိုပါ။

သည် လို ရယ်ဟဟ စိုက်ကြည့်နေပုံလေးကို ကိုယ်အမြဲတမ်း မှတ်မိနေတော့မှာ။

မျက်နှာရှေ့ကွယ်နေသော ကင်မရာကို ခဏဖယ်ကာ သည် တိုင်းပြန်ကြည့်တော့သူက . . .

"ကဲ . . . ဘာချေးထူးဦးမလဲ၊ ဒါအစွမ်းကုန်ပဲ"

ယော်ရိုင်း တရင်းတနှီး ပြောတော့ သူမက ကမန်းကတန်း ကင်မရာထဲက ပြန်ချောင်းကာ . . .

"ရပြီ၊ ရပြီ၊ အဲဒီအတိုင်းနေ"

သူမ ပျာယာခတ်နေပုံလေးကို ရယ်ချင် လာပြီမို့ ယော်ရိုင်းနှုတ်ခမ်းဟဟ အရယ်အပြီးသည် ပကတိ အသက်ဝင်လာရတော့သည်။

"ကဲ . . . ပြီးပြီ မဟုတ်လား"

"အင်း"

"ဒါဖြင့် ကျွန်တော်သွားမယ်"

"နေပါဦး၊ လက်ဆောင်ကူးထားပေးမယ့် ဓါတ်ပုံကို ဘယ်မှာ လာ ပေးရမှာလဲ"

ရုတ်တရက် ယော်ရိုင်း ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ။

ပြီးတော့မှ ခေါင်းယမ်းကာ . . .

"မလိုပါဘူးဗျာ၊ မပေးပါနဲ့"

"ကျေးဇူး' အရမ်းတင်လို့ ပါ"

"ရပါတယ်"

"ယော်ရိုင်း အတန်းကို ကျွန်မသိပါတယ်၊ အဲဒီကိုပဲ လာပို့ရမလား"

အနည်းငယ် အံ့အားသင့်သွားပုံဖြင့် သူ့မျက်ဝန်းလေးတွေထဲ အရိပ် တစ်မျိုး ပြေးသွားတာကို သူမ မသိယောင်ဆောင်နေလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် အတန်းမမှန်ဘူးဗျာ၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို အစကတည်းက ဓါတ်ပုံရိုက်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားတာလား"

သူမက ခေါင်းကလေး ဆတ်ခနဲ ညိတ်ကာ . . .

"စိတ်ကူးမိတာ နှစ်ရက် သုံးရက်လောက်တော့ ရှိပြီ"

"ဪ"

သူ ရေရွတ်ဟန်က လူကြီးဆန်၏။ ပြီးတော့မှ သူမထံ တည်ငြိမ်စွာ စိုက်ကြည့်ပြီး . . .

"တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ လက်ဆောင်တွေ ဘာတွေ ကူးပေးဖို့ တော့ မ လိုဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီပုံတွေ ခင်ဗျားပြဖို့ မလိုတော့ဘူးဆိုရင် နဂ္ဂတစ်ပါ

တစ်ပါတည်း ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပေးပါ။ ကျွန်တော် ကျသင့်တဲ့ ပိုက်ဆံ ပေးပါ့မယ်"

"ဒါလည်း ခင်ဗျားကို ကူညီတဲ့ သဘောပါ။ ကျွန်တော် လုံးဝမရည်ရွယ်ဘူး၊ အားနာလို့၊ ခင်ဗျား တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ လိုက်လျောဖူးတာ"

"ခင်ဗျား တစ်ယောက်တည်းကို" ဟု ပြောလိုက်တာကို သူမ တမေ့တမော ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ လှုပ်ခနဲ ကြည်နူးစိတ်ဝင်သည်။ ။

"ဒါဆို ကျွန်မ ကံကောင်းတာပေါ့နော်"

သူ့ကို ပြုံးမော့ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်ဟန်က ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်လေး မှန်းမသိပါ။

ပြီးရယ်လိုက်တိုင်း ပါးကလေးတွေ မို့သွားပုံက ထူးခြားစွာ ကြည့်ကောင်းနေသည်။ ။

မင်းနဲ့ သည် အလုပ်နဲ့ တခြားစီပဲ။

မင်းဆီ ကောင်လေးတွေ ဓါတ်ပုံရိုက်ဖို့ ခဲယဉ်းကြမယ် မထင်ဘူးဟု တစ်ဆက်တည်း တွေးဖြစ်သည်။ ။

"ဒီမှာ ကျွန်တော့်လိပ်စာ၊ ကျောင်းမှာ ရှာမတွေ့ရင် ပို့ပေးလို့ ရအောင်"

သူမက သူပေးသော ကတ်ကလေးကို ချက်ချင်း လှမ်းမယူသေးဘဲ . .

.

"ကျွန်မ ရှင့်ပုံတွေကို လောလောဆယ် ပြန်ပေးနိုင်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး"

"ဟာဗျာ၊ အဲဒီ အယ်လ်ဘမ်ထဲတော့ အကြာကြီး မထားပါနဲ့ "

"သီးသန့် သိမ်းထားမယ်ဆိုရင်ရော"

"ဗျာ"

တအံ့တဩ မျက်ခုံးမြင့်တက်သွားပုံကို ကြည့်ရင်း သူမ ရယ်ချင်လာသည်။ ။

ကဲ . . . ကိုယ့်ကို မင်းဘယ်လိုထင်သလဲ ယော်ရိုင်း။

"ဟေ့ကောင် ယော်ရိုင်း"

ခေါ်သံကြားရာဆီ သူမတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူလှည့်ကြည့်မိသည်။ ။

အင်္ကျီအဖြူ၊ ကချင်ပုဆိုးအစိမ်းကွက်နှင့် ကျောပိုးအိတ်ကို လက်ထဲ ခပ်ဆဆကိုင်ကာ ခြေလှမ်းကျဲနှင့် လျှောက်လာသော လူတစ်ယောက်က သူ့ကို အနားမရောက်ခင်ကတည်းက ကြိုအော်ခေါ်ထား၏။

ကြည့်ရတာ ယော်ရိုင်း ဓါတ်ပုံ ရိုက်မလိုဟန် ရှိနေတာကို အံ့ဩရယ် ချင်ကြီးနှင့် ခေါ်လိုက်ပုံ မျိုးပါပဲ။

"ကျွန်မသွားမယ်နော်"

သူမက ကမန်းကတမ်း နှုတ်ဆက်ကာ လှစ်ခနဲ ထွက်သွားတော့၏။

"ဘာလဲကွာ . . . စစ်၊ မင်းကလဲ အသံကျယ်ကြီးနဲ့ "

ယော်ရိုင်းက အနားသို့ ရောက်လာသော သူငယ်ချင်း၏ ပခုံးကို တစ်ချက်လှမ်းပုတ်လိုက်၏။

"မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ"

စစ်နိုင်က ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်သွားပြီ ဖြစ်သော ထိုအမျိုးသမီး၏ နောက်ကျောဆီ လှမ်းကြည့်ပြီး သူ့ကို မေးခွန်းထုတ်သည်။ ။

"ခါတ်ပုံရိုက်တာလေ"

"မင်းက"

"အေး"

စစ်နိုင်ပုံစံက ရယ်ကျဲကျဲနှင့် သူ့စကားကိုပဲ မယုံသလိုလို။

"ငါ့မှာ ကွာ မင်းတို့ လက်ဘ်ခန်းကို သွားရှာကြည့်ရသေးတယ်၊ မင်းက သည် မှာ လာ အချိန်ဖြုန်းနေ တာကိုး၊ စောစောက ကောင်မလေးနဲ့ မင်းဘယ်တုန်းကသိတာလဲ"

"ဘယ်တုန်းက သိရမလဲကွ၊ အခုပဲ"

"သူက မင်းကို ခါတ်ပုံရိုက်ပေးတယ်ဟုတ်လား"

"အေးလေ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

နှုတ်ကသာ အဆက်မပြတ် ဖြေနေမိပေမယ့် ယော်ရိုင်း ခြေလှမ်းက ရပ်တာမဟုတ်ပါ။

"သူက ဘာလဲ ဘာလို့ မင်းကို"

"ဟာ မင်းကလဲ၊ အထူးအဆန်း လုပ်နေပြန်ပြီ၊ သူက ကင်မရာမင်းနဲ့ ပေါ့"

"မဖြစ်နိုင်ဘူး"

"ဘာလို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာ လဲ၊ မယုံရင် မင်းလိုက်မေးကြည့်"

စစ်နိုင်က မျက်မှောင်ကြုတ်နှင့် တစ်စုံတစ်ရာကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားပုံမျိုးနှင့် တိတ်သွား လေသည် ။

ယော်ရိုင်းက နာရီကြည့်ကာ ပရက်တီကယ်ခန်းကို မြန်မြန်ရောက်ဖို့

ပဲ စိတ်စောနေတာမို့ ခြေလှမ်းက အလိုလို သွက်နေသည်။ ။

"စစ် . . . မင်း ဘယ်ကစောင့်မလဲ၊ ပရယ်ကတီကယ်တောင် စနေလောက်ပြီ"

စစ်က ငြိမ်သက်စွာ လျှောက်လှမ်းလာနေရာမှ . . .

"ရတယ်၊ မင်းတို့ အခန်းအပြင်မှာ ပဲ နေလိုက်တော့မယ်၊ အဲလေးတို့ကလဲ ဒီနေ့ ကျူတိုရီယယ်ကွ"

"ဟုတ်လား"

ယော်ရိုင်းက သတ္တဗေဒအဓိက ယူထားပေမယ့် ဒီမနက် ဝင်ရမှာ ကဘော့တနီပရယ်တီ ကယ်လ်။

သူက ပုံဆွဲမြန်တော့ နောက်ဆုံးမှာ ဝင်ထိုင်ပြီး အရင်ဆုံး ပြန်ထွက်ဖြစ်တာ များ သည် ။

သည် တော့ စစ်က ကြာကြာမစောင့်ရတာကို သဘောကျသည် လေ ။

အဲလေးတို့ အခန်းရှေ့ သွားစောင့်ဖို့ ထက် သူ့ကို ပိုစိတ်ရှည်သည် ။

ယော်ရိုင်းသည် တက္ကသိုလ်ရောက်မှ သူငယ်ချင်း အသစ်တွေ ပေါင်းဖြစ်သော်လည်း ငယ်ငယ်ကတည်းက တစ်ယောက် အကြောင်းတစ်ယောက် သိနေသော စစ်လောက်တော့ ဘယ်သူမှ မခင်မိပေ။

ထို့ကြောင့်မို့လည်း စစ်က သန့်ျာ၊ သူက သတ္တဗေဒမေဂျာချင်းမတူပေမယ့် သူတို့ နှစ်ယောက် အတွဲမပျက်ခဲ့ပါ။

တစ်ယောက်ပေါ်တစ်ယောက်လည်း သည်းညည်းခံနိုင်ကြ၏။

"ငါ အောက်မှာ နေခဲ့တော့မယ်"

"အေး . . . အေး"

စစ်က လှေကားတက်ဖို့ တော့ နည်းနည်းတွန့်ဆုတ်တတ်သည်။

"မင်း အမြန်လုပ်နော်၊ ငါမင်းကို ပြောစရာရှိတယ်"

"ဘာလဲကွ"

စစ်ပုံစံကွ အတည်မို့ သူစိတ်ဝင်စားသွားရ၏။

"စောစောက အမျိုးသမီးအကြောင်းပါ"

ယော်ရိုင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားရကာ . . .

"မင်းသူ့ကို သိလို့ လား၊ အေးလေ . . . မင်းက မြင်ဖူးချင် မြင်ဖူးမှာ ပေါ့၊ ငါတော့ အစက လုံးဝ သတိမထားမိဘူး။ ခုခေတ်မှာ အမျိုးသမီးတွေလဲ ကင်မရာကိုင်လာကြပြီနော်"

စစ်က သူပြောနေပုံကို နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်မဲ့ကာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ပြုရင်း . . .

"မင်းတော့ ခံလိုက်ရပြီ၊ အဲဒီကင်မရာ သူဘယ်ကငှားလာသလဲ မသိဘူး၊ စောစောတုန်းကပဲ အီကိုဘက်မှာ သူ့ကိုငါတွေ့ခဲ့သေးတယ်"

စစ်စကား ခပ်ဆန်းဆန်းကြောင့် လှေကားပေါ်တက်ဟန်ပြင်နေမိရာမှ သည် ဘက် ပြန်လှည့်ကြည့်မိ၏။

"ခုကြည့်လေ၊ ငါလဲလာရော သူလစ်ပြေးတော့တာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ခေါင်းက ဖဲပြားလေးကို ငါသေချာ မှတ်မိလိုက်တယ်၊ (Lucky Present) လို့ စာလုံးဖော်ထားတာလေ၊ မင်းတော့ တွေ့ချင်မှ တွေ့မယ်"

"ဟာ . . ."

ယော်ရိုင်းရင်ထဲ ဒိုင်းခနဲမြည်သွားရကာ စစ်နှင့် မျက်လုံးချင်းဆိုင်လို

က်မိသည် ။

"ဒါဖြင့် သူက ဓါတ်ပုံဆရာမ မဟုတ်ဘူး လား"

သူတအံ့တသြဖြစ်သွားတော့မှ စစ်က ခပ်အေးအေး လက်ပိုက်လိုက်
ကာ . . .

"သွား . . . သွား၊ မင်းနောက်ကျနေမယ်၊ ပြီးတော့မှ အေးအေးဆေး
ဆေး ပြောတာပေါ့"

ပြီးစိစိနှင့် သည် ကောင့်ပုံစံက ဖနောင့်နှင့် ပိတ်ကန်ချင်စရာကောင်း
ပေမယ့် ယော်ရိုင်း နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုက်၊ ခေါင်းဆတ်လိုက်ရင်း . . .

"ပြီးရောလေ"

ဟု ခပ်အေးအေးဆိုကာလှေကားပေါ် ပြေးတက်လာမိတော့သည် ။

အခန်းတွင်းသို့ အလောတကြီး ဝင်လာသော်လည်း
ယော်ရိုင်းမျက်နှာလေးက မျက်ခုံးအတွန့် ချိုးနှင့် တစ်စုံတစ်ခုကို စိတ်အ
နှောင့်အယှက်ဖြစ်နေမှန်း သိသာနေရလေသည် ။

အခန်း (၂)

တောင်ငူ ဆောင်ထဲသို့ ဝင်လိုက်တာနှင့် ငြိမ်းနှင့် ခင်လေးတို့ အပေါ်
ထပ်က အပြေးသား ဆင်းလာကြတာကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရ၏။

"ဟဲ့ . . . သူတို့က ရောက်နေကြပြီ"

ခင်လေးက လှမ်းပြုံးပြရင် ငြိမ်းကိုပါ ပြောလိုက်သည် ။

"စောင့်လိုက်ရတာဟာ"

"အမယ် . . . ခုမှ ဝင်လာတာ ငါတွေ့သားပဲ"

ငြိမ်းက တွေ့တွေ့ချင်း ဆိုသလို စစ်ကို မျက်စောင်းခဲ့သည် ။ လေး
ယောက်သား ပြောဆိုငြင်းခုံ နေကြတာကို ဘေးကဖြတ်သွားဖြတ်လာသူ
တွေက စောင်းငဲ့ကြည့်ကြသည် ။

ဆံပင်ပုံစံလေးတွေ ဆင်တူထားကြတာက တစ်ကြောင်း
အရပ်မြင့်မြင့် ဖြူဖြူချောချော လေးတွေနှင့် သွက်လက်တက်ကြွနေကြ
တာက တစ်ကြောင်း၊ သူတို့ အုပ်တွေကို သွားလေရာမှာ လူတွေ စိတ်ဝင်
တစား ငေးကြည့်ကြပါသည် ။

"ကဲ . . . လာပါတော့၊ ဒီမှာ မိုက်ဆာနေပြီ"

ငြိမ်းလက်ကို ဆွဲကာ ခင်လေးက အဆောင်နောက်ပေါက်ကနေ ထွက်ဖို့ ပြင်လိုက်သည် ။

"ကင်တင်း သွားမယ်လေ"

"နေပါဦး အဲလေးကို ခေါ်ရမှာ ပေါ့"

"အဲလေးတို့ က ကျူတိုရီယယ်ပါဆိုကွာ၊ ဒီအချိန် ဘယ်ပြီးဦးမှာ လဲ"

ယော်ရိုင်းကို အကြာကြီး စောင့်ခဲ့ရပြီးပြီမို့ စစ်က နောက်ထပ် စောင့် ဆိုင်းရမှာ တွေကို စိတ်မရှည် သံနှင့်ဆိုသည်။ ။

"နင်တို့ နှစ်ယောက် သွားနှင့်မလား"

သည် လိုဆိုတော့လည်း စစ်အသံတိတ်သွားသည်။ ။

အမြဲတမ်း ငါးယောက်တွဲကြီး ဖြစ်နေခဲ့ရတယ်ဆိုတာ နည်းနည်း နှောနှော သံယောဇဉ်ဖြင့် မဟုတ်ပါ။

ခင်မင်လာခဲ့တဲ့ နှစ်တွေလည်း ကြာခဲ့ပြီ။

တက္ကသိုလ်ရောက်လို့ အတန်းတွေ ကွဲနေပြီဖြစ်တာတောင် ခုလို မရ အရ စုစည်းနေဖြစ်တာပဲ ကြည့်။

အတန်းထဲက သူငယ်ချင်းကို အတန်းထဲမှာ ပဲ ပေါင်းပြီး အပြင်ရောက်တာနှင့် သည် ငါးယောက်ပဲ အတူသွား အတူလာ အတူစားနှင့် ခွဲ၍ မရခဲ့ပါ။

"ပြီးလောက်ပါပြီကွာ မင်းကလဲ"

ယော်ရိုင်း တစ်ခွန်းဝင်ပြောတော့ စစ်က ငြိမ်းတို့ ဘက်လှည့်ကာ "တွေ့လား၊ တွေ့လား" ဆိုသော သဘောဖြင့် မျက်စိပစ်ပြသည်။ ။

ငြိမ်းနှင့် ခင်လေးက အဓိပ္ပါယ်ပေါက်စွာ ကျိတ်ရယ်သည်။ ။

ယော်ရိုင်းကတော့ ခပ်တည်တည်သာ။

တောင်ငူဆောင်နောက်ကနေထွက်၊ သမိုင်းအတန်းတွေ ရှိရာဘက် သို့ ရောက်လာတော့ အခန်းပြည့် လူတွေကျပ်ညှပ်နေကာ တကုန်းကုန်း ရေးနေကြတာ တွေ့ရသည်။ ။

တချို့တလေလောက်ပဲ စာရွက်အပ်ကာ ထွက် လာပြီး ကျန်လူတွေ က သဲသဲမဲမဲ ရေးဖြေနေကြ ဆဲမို့ ယော်ရိုင်းတို့ လေးယောက်သား အဲ လေးကို ပြတင်းပေါက်နေရော အခန်းဝကနေရော ပြုံးပြဲရှာ ရသည်။ ။

စစ်ကတော့ သိပ်မရှာ။

သူပုံစံက "ငါမပြောဘူးလား" ဆိုသော ပုံစံမျိုးနှင့် ခပ်အေးအေး။

"အဲလေးတို့ က ရေလည်ည့်တာပဲ၊ သူများ တွေလို ဖြတ်ဖျက်ပြီး မ ကူးဘူးထင်တယ်"

"ဟုတ်ပါ၊ ငါတို့ လောက်ကို မတော်ဘူး"

ခင်လေးနှင့် ငြိမ်းက သူတို့ စကားနှင့်သူတို့ ရယ်နေသည်။ ။

ယော်ရိုင်းကတော့ အခန်းကို ကျောခိုင်းလျက် ကော်ရစ်တာအစွန်မှ ရပ်ပြီး စီးကရက် သောက်နေပြီ။

"ဟော . . . ဟိုကောင်ထွက် လာပြီ"

မထင်မှတ်ဘဲ လွယ်အိတ်လေးဆွဲကာ ပျာယီပျာယာပြေးထွက်လာ သော အဲလေးကို မြင်တော့ ငြိမ်းတို့ ပျော်သွားသည်။ ။

"လက်ကို ညောင်းသွားတာပဲဟာ"

"အဲလေး ရှုံ့မဲ့ညည်းညူတော့။

"အမယ် ဒီမှာ စောင့်ရတာ ခြေကို တောင့်နေတာပဲ"

အဲလေးက ရန်မတွေ့ပါ၊ အပြုံးအေးအေးလေးနှင့်။

"တစ်ခါတလေပါဟယ်၊ ကင်တင်းရောက်ရင် နင်တို့ ကို အအေးတိုက်ပါမယ်"

"ဟေ့ကောင်တွေ ဒီနေ့ အဲလေးရှင်းမှာ တဲ့ ကြားလား"

ခင်လေးက ယော်ရိုင်းတို့ ထံ သတင်းပေးသည်။ ။

"တောင်ငူ ကင်တင်းပဲ သွားမယ်"

ငါးယောက် လူစုံသွားပြီမို့ ပိုပြီး ဆူညံလာသည်။ ။

"ငါစာအုပ်ထဲက ကူးနေတာ တီချယ်မြင်သွားတယ် သိလား"

အဲလေးက စောစောက အဖြစ်အပျက်တွေ ပြန်ပြောနေသည်။ ။

သူက အုပ်စုထဲမှာ အအေးဆုံးနှင့် အကြောက်တတ်ဆုံး မဟုတ်ပါလား။

"အဲလေးကို ဆူလို့ လား"

"ဟင့်အင်း၊ လက်ညှိုးလေးပဲ ထောင်ပြတယ်၊ တီချယ်က သဘောကောင်းတယ်၊ ချစ်စရာ လေး"

"နားညည်းတယ်ဟာ၊ နင်တို့ ပြောတဲ့ အကြောင်းတွေက ဘာမှ လည်း မထူးဆန်းဘဲနဲ့ "

"နင်ပြောတဲ့ စကားတွေကရော ဘယ်လောက် ထူးဆန်းလို့ လဲ စိတ်ပုပ်ရဲ့ "

"ဘာစိတ်ပုပ်လဲ"

"နင် စိတ်မပုပ်လို့ လား၊ ခုန အဲလေးကို စောင့်ရတုန်းက မျက်နှာကြီး ဖူပုပ်နေပြီး"

"ငြိမ်းနော် စိတ်ဝမ်းကွဲမယ့် စကားတွေ လာပြောမနေနဲ့ ၊ အဲလေး . .
သူ့အလကားပြောတာ မယ့်နဲ့ "

"ယုံတယ် . . . အဲလေး ယုံတယ် မဟုတ်လား"

ငြိမ်းက အတင်းခေါင်းညိတ်ခိုင်း၊ စစ်က အတင်းခေါင်းခါခိုင်းနှင့် အဲ
လေးက ရယ်နေတော့ ၏။ ပြီးတော့မှ . . .

"သူက ယော်ရိုင်းကို ဘယ်အချိန်ကတည်းက သွားစောင့်နေရမှန်းမ
သိတာ၊ အဲလေးကိုကျ တော့ ဘယ်စိတ်ရှည်တော့မလဲ၊ ဒါကိုသိလို့ ငါလ
ည်း မြန်မြန်ဖြေတာပဲ"

ဟု ခပ်အေးအေးဆိုသည် ။

စစ်က ခုမှ သူ့အပြစ်သူ မလုံမလဲ ဖြစ်နေပုံမျိုးနှင့် . . .

" မဟုတ်ဘူး အဲလေး၊ ငါဒီနေ့ ယော်ရိုင်းကို ပြောစရာ နည်းနည်းရှိ
နေလို့ ၊ ဒီကောင်က မင်သေပေမယ့် ငါက ပြောချင်တာ လျှောယားနေပြီ
။ အဲဒါကြောင့် လောင်တာပါဟာ နင့်ကို စိတ်မရှည်လို့ လုံးဝ မဟုတ်ဘူး
"

"အေးပါဟယ်၊ ဒီလောက် ရှင်းပြမနေပါနဲ့ တော့"

"နေစမ်းပါဦး စစ်ရဲ့ နင်က ယော်ရိုင်းကို ဘာမို့ ဒီလောက်
အရေးတကြီး ပြောချင်နေရတာလဲ"

ငြိမ်းက စွာတာတာ မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပေမယ့် စစ်နိုင်က မဖြေ
သေး။

ကင်တင်းအပြင် သစ်ပင်အောက်က စားပွဲမှာ နေရာ ရွေးချယ်ထိုင်လို
က်ကြသည် ။

ယော်ရိုင်းနံဘေးမှာ ငြိမ်း။ ငြိမ်းနှင့် ကပ်ရက်မှာ စစ်။ ပြီးတော့ ခင်လေးနှင့် အဲလေး။

သူတို့ အုပ်စုကို မြင်လျှင် မိန်းကလေးက သုံးယောက်၊ ယောက်ျားလေးက နှစ်ယောက်မို့ ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်သူက စုံတွဲလဲ၊ ကျန်နေတဲ့ တစ်ယောက်က ဘယ်ကောင်မလေးပါလိမ့် ဆိုသော အကြည့်မျိုးနှင့် အဖြေရှာထုတ် အကဲခတ်ကြတာ များ ပါသည်။

သို့ပေမယ့် အဖြေရှာသူ မျက်စိလည်သွားမည်လေ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ယော်ရိုင်းတို့ ငါးယောက်မှာ ငယ်သူငယ်ချင်း အုပ်စုသာဖြစ်ပြီး ဘယ်သူနှင့် ဘယ်သူကမှ သူငယ်ချင်းအဆင့်ထက် မပိုကြလို့ ပါပဲ။

ကုပ်ပေါ် မရောက်တရောက် ဆံပင်ကို ဘေးခွဲ ခပ်ဖောင်းဖောင်းလေးတွေနှင့် မျက်နှာလေး ဖျတ်ခနဲ မော့လာလျှင် ဆံပင်တစ်ခြမ်းက မျက်နှာပေါ် ဝဲခနဲ ကျသော စတိုင်လ်ကိုလည်း ငါးယောက် သား နှစ်သက်တာချင်း တူနေသည်။

တခြားသူငယ်ချင်းကို သေချာခင်မင်ရင်းနှီးလို့ မရဘဲ သည် ငါးယောက်စုံမှ ပဲ စကားလည်း ပြောလို့ ကောင်းသည်။ အစားလည်း စားလို့ ကောင်းသည်။ စိတ်ထဲမှာ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးပြီး အလိုလိုနေရင်း ပျော်ရွှင်တက်ကြွနေလို့ လည်း သူတို့ ငါးယောက် မခွဲနိုင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုခံစားချက်ကိုလည်း သူတို့ ငါးယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဝန်ခံထားဖူးသည်။

အုပ်စုထဲမှာ တခြားပတ်သက်စရာ ရည်းစား အခိုင်အမာ မရှိသေး၍ သည် ပုံစံမျိုးနှင့်သာ မခွဲမခွာ နေထိုင်သွားကြဖို့ လည်း ဆုံးဖြတ်ထား

သေးသည်။ ။

ဘယ်သူများ ရည်းစားရသွားမလဲ၊ လမ်းမမြင်နေပြီလဲ။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အသေအလဲ ချောင်းမြောင်းနေတာကြောင့်လည်း ခုလို နောက်ဆုံး နှစ်ရောက်တဲ့ အထိ ဘယ်သူမှ စည်းဖောက်ဖို့ အခွင့်မသာခဲ့တာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။

"ကဲ . . . နင်တို့ မှာ စရာရှိတာ မှာ ကြဦး"

"အမယ်လေးဟဲ့ . . . သူ မိန့်ခွန်းခြွေဖို့ အရေးကလဲ"

စစ်တစ်ယောက် သည် နေ့ အခြောက်တိုက် ဘဝင်ကို နေတာကိုငြိမ်းတို့ ပါ ခဏလေးနှင့် သိသွားပြီမို့ ယော်ရိုင်းက . . .

"မြင်တဲ့ အတိုင်းပဲကွာ၊ ငါ့ဘာသာခါတ်ပုံရိုက်တဲ့ ကိစ္စ ကို ဒီကောင်ဘေးကနေ မဟုတ်မဟတ် ဝင်ကြပ်နေတာ"

"ဘာရယ် ယော်ရိုင်း နင်ခါတ်ပုံရိုက်တယ် ဟုတ်လား၊ ဘယ်မှာ သွားရိုက်တာလဲ"

"မဟုတ်ဘူး၊ နေစမ်းပါဦး၊ ငါပြောမှာ ပေါ့"

စစ်က ယော်ရိုင်း အရင်စပြောလိုက်တာကို ဖီလင်အောက်သွားပုံဖြင့် ကျွတ်ခနဲ ရေရွတ်ခေါင်း ယမ်းလိုက်သေးသည်။ ။

"မင်းမှ သေချာမသိဘဲ"

"မင်းသာမသိတာ၊ မင်းမသိလို့ ခံလိုက်ရတာ"

"ဟဲ . . . နင်တို့ နှစ်ယောက်စကားတွေက ဘာလဲ၊ ရှင်အောင်ပြောစမ်းပါ"

သူတို့ အမူအရာနှင့် အရေးတကြီးနိုင်လှသော လေသံကြောင့် မိန်း

ကလေးသုံးယောက်သား မျက်လုံးပြူးလေးတွေနှင့် အသီးသီးစိတ်ဝင် စားသွားရသည်။ ။

ထိုအခိုက်မှာ အအေးငါးလုံး လာချတာမို့ ယော်ရိုင်းက သူ့ရှေ့ ပုလင်း ထဲက ပိုက်တံကို လက်နှင့် ဖွဖွထိမိရင်း စောစောတုန်းက အဖြစ်အပျက် ကို စစ် ရောက်မလာခင် အခြေအနေထိ ခပ်အေးအေး ပြောပြလိုက်သ ည့် ။

စစ်လည်း မသိသေးတာမို့ မျက်ခုံးကြီးရှုံ့ကာ နားစိုက်ထောင်သည်။ ။

"သူ့ပုံစံလေးက ရိုးရိုးသားသားပဲဆိုတော့ ငါလဲ ငြင်းရမှာ အားနာသွားတယ်ကွာ။ ဒီကောင်စစ်က အဲဒီအမျိုးသမီး ကင်မရာမင်း မ ဟုတ်ဘူး လို့ ငြင်းနေတယ်"

"စစ်က သိလို့ လား"

"အမျိုးသမီးပုံစံပြောပြစမ်း၊ ငါတို့ အရင်က မြင်ဖူးနေလား"

"ယော်ရိုင်းတစ်ယောက်တည်းရှိနေတဲ့ အချိန်မျိုးကိုမှ ရွေးပြီး အသုံး ချတယ်ဆိုတော့ ဒါဘယ်နည်းနဲ့ မှ ရိုးရိုးသားသား မဖြစ်နိုင်ဘူး"

စစ်ကို တစ်ယောက်တစ်ခွန်း ဝိုင်းမေးနေကြသည့် အထဲမှာ ငြိမ်းက ပိုင်နိုင်စွာ ကောက်ချက် ချသည်။ ။

"ငါလဲ အဲဒါပဲ တွေးတာ၊ များ သောအားဖြင့် ငါတို့ ငါးယောက် အတူ တူရှိနေကြတာ များ တာပဲ"

"နင်ဘယ်လို ထင်လို့ လဲ စစ်"

"ငါ မနက်က အစောကြီးရောက်တယ်၊ အီကိုပေါက်က ဝင်ခဲ့တာ၊ ငါ့ ရှေ့မှာ စုံတွဲတစ်တွဲ လျှောက်သွားတယ်"

"ဟာ . . . နင့်ဥစ္စာ ဘာဆိုင်လို့ တုန်း"

ခင်လေးက စိတ်မရှည်။

"နေပါဦးဟ၊ ငါပြောတာ ပြီးအောင်နားထောင်စမ်း ပါဦးလား"

စစ်ကလည်း ပြန်အော်သည် ။

"သူတို့ နှစ်ယောက်ပုံစံက လိုက်ဖက်နေတော့ငါ အမှတ်တမဲ့ကြည့်မိ သွားတယ်၊ အမျိုးသမီးက ဆံပင်ကောက်ကောက်တွေကို နောက်ဘက်မှာ ဖဲပွင့်နဲ့ စည်းထားတယ်"

"ဟင်း . . . ဒါမျိုးဆို မြင်တတ်တယ်"

ငြိမ်းက တစ်ခွန်းဝင်တွယ်၏။

"မြင်တတ်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ ငါက သူတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ နောက်နား က လျှောက်လာတာကိုး ဟ၊ မြင်နေတာပေါ့၊ မြင်နေတော့ ဘာရယ် မဟုတ်ဘူး ၊ သူ ဖဲပြားမှာ အင်္ဂလိပ်ပန်းစာလုံးလေးတွေ ထိုးထားတာကို သတိထားမိတယ်၊ စာလုံးတွေက တစ်လုံးနဲ့ တစ်လုံး ဆက်နေတယ်၊ ဖတ်ကြည့်ချင် စိတ်ပေါက်တာနဲ့ နောက်ဘက်ကနေ ဖတ်ကြည့်လိုက်တယ်"

"ဘာတဲ့ လဲ"

"Lucky Present တဲ့ "

"ဟင် . . . ဘာမှ လဲ မဟုတ်ဘူး "

"စာလုံးတွေက ရှုပ်နေတာသိချင်စိတ်ပေါက်တယ်၊ အဲဒါလေးက ထူးခြားနေတာ၊ ငါ အတန်းကို သွားတော့ ချိန်းထားတဲ့ သူငယ်ချင်းက မရောက်သေးဘူး၊ အဲဒါနဲ့ ကင်တင်းကို တစ်ယောက်တည်း ထွက်လာတ

ယ်၊ ကင်တင်းမှာ စောစောက နှစ်ယောက်ကို ပြန်တွေ့တယ်"

"အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ"

"ဘာဖြစ်ရမှာ လဲ၊ ငါမှတ်မိသွားတာပေါ့"

"နင့်ကိစ္စက ယော်ရိုင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ လဲ"

စစ်က လက်ဝါးကာပြသည် ။ ပြီးတော့ သူ့စကားသူဆက်၏။

"ငါ ကော်ဖီသောက်နေတုန်း သူတို့ နှစ်ယောက် ထွက်သွားတယ်၊ ပြီးတော့ ငါ့အတန်းကို ပြန်လာတယ်၊ သူငယ်ချင်းနဲ့ စကားပြောတယ်၊ စီးကရက်သောက်တယ်"

"ရှည်လိုက်တာ စစ်ရယ်၊ လိုရင်းပြောပါတော့"

"စစ်တွေ့ခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးက ငါ့ကို ဓါတ်ပုံလာရိုက်တာ အဲဒါပဲ"

ယော်ရိုင်းက ဝင်ပြောလိုက်ရာ ခင်လေးတို့ သုံးယောက်လုံး အံ့သြသွားကြ၏။

"ဟုတ်တယ် နင်တို့ ပဲ စဉ်းစားကြည့်၊ ငါလဲ ယော်ရိုင်းနားရောက်ရော အဲဒီအမျိုးသမီး တစ်ချိုးတည်း လစ်ရော၊ ဒါပေမဲ့ ငါမြင်လိုက်ပါတယ်၊ မနက်က တွေ့တဲ့ တစ်ယောက်ပဲ သေချာတယ်"

"အဆန်းပါလား၊ သူက ယော်ရိုင်းကို ဘာလို့ ဓါတ်ပုံရိုက်ချင်တာတဲ့လဲ"

ခင်လေးက မကျေမနပ် မျက်နှာလေးရှုံ့မဲ့သွား၏။

"ခရေးဇီးဖြစ်လို့ နေမှာ ပေါ့"

ငြိမ်းအဖြေမှာ အားလုံးငြိမ်သက်သွား၏။

အဲလေးကတော့ ဘာမှ ဝင်မပြောဘဲ စားပွဲပြင်သို့ မျက်လွှာလေးချပြီး စိုက်ကြည့်နေသည်။ ။

"စိတ်ဝင်စားရအောင် သူ့ဇာတ်လမ်းနဲ့ သူဆို"

ခင်လေးက စစ်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး သေချာအောင်မေးသည်။ ။

"သူနဲ့ တွဲလာတဲ့ လူကရော ချောလား"

"အင်း . . . မဆိုးပါဘူး"

"ရည်းစားလို့ အတိအကျပြောနိုင်တဲ့ အပြုအမူမျိုး တွေ့ရလား"

ငြိမ်း စစ်စစ်ပေါက်ပေါက်မေးတော့ စစ် ခေါင်းကုတ်ကာ . . .

"လက်တွေ ဘာတွေတော့ တွဲမထားဘူးဟ၊ အတူတူလျှောက်တယ်၊ အတူတူ မုန့်စားကြ တယ်ဒါပဲ"

"ဒါဖြင့် နင်က ဘာဖြစ်လို့ အတွဲလို့ သတ်မှတ်ရသလဲ"

စဉ်းစားဟန်ဖြင့် စစ်ငြိမ်သက်သွားသည်။ ။ ပြီးမှ လက်ဖြောက်တစ်ချက်တီးကာ . . .

"ကောင်လေးက သူ့ကောင်မလေး မျက်နှာကိုပဲ တစ်ချိန်လုံး စိုက်ကြည့်နေတယ်၊ အဲဒီအချက်နဲ့ ငါပြောလိုက်တာပဲ"

"ဒါဆို ရည်းစားရှိရက်နဲ့ ယော်ရိုင်းကို ဇာတ်လမ်းရှာတဲ့ သဘောလား"

"ဟ . . . အဲဒါတော့ ဘယ်သိမလဲ"

ဝိုင်းထဲမှာ ယော်ရိုင်းနှင့် အဲလေးတို့ သိသိသာသာ နှုတ်ဆိတ်နေကြ၏။

ယော်ရိုင်းကတော့ အမူအရာမပျက်ပါ။ စစ်ကို ပြောဆိုနေတာကို ခပ်
အေးအေးနားထောင်ရင်း အအေးကို ဖြည်းဖြည်းချင်း စုပ်သောက်နေသ
ည် ။

အဲလေးကတော့ မသိမသာ မျက်နှာလေး ပျက်နေရှာသည် ။

ယော်ရိုင်းကို ပတ်ဝန်းကျင်က မိန်းကလေးတွေ အထူးတလည် စိတ်
ဝင်တစား အရေးပေးကြ တာ သူတို့ အတွက် အဆန်းမဟုတ်ပေမယ့် ခု
လို သူတို့ အနားမှာ မရှိချိန် ပေါ်ပေါ်တင်တင် လာပတ်သက်သွားသည်
ဆိုတော့ ထူးဆန်းနေတာ အမှန်ပဲ ဖြစ်သည် ။

"ယော်ရိုင်း၊ နင်ကလဲ ညံ့တာပဲဟာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ နဲ့ အရင်တိုင်
ပင်ပြီးမှ လုပ်တာမဟုတ် ဘူး"

"ခုရော ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

"နင့်ဓါတ်ပုံတွေ ဟိုအမျိုးသမီးဆီ ပါသွားပြီ မဟုတ်လား"

"အဲဒါ ဘာအရေးကြီးလို့ လဲ"

"သူ နင့်ကို ကြိုက်နေလို့ လားမှ မသိတာ"

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး"

ယော်ရိုင်းက ဆတ်ခနဲ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည် ။ ပြီးတော့ ခုထိ မျက်
လွှာပင့်မလာသေး သည့် အဲလေး မျက်နှာကိုလည်း ဖျတ်ခနဲ မျက်ဝန်း
ရောက်မိသည် ။

စောစောတုန်းက ကိုယ့်ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကိုလည်း နည်းနည်းတော့
ခံပြင်းလာမိသည် ။

ထိုအမျိုးသမီးကို နားမလည်နိုင်ပေ။

ဘာသဘောနှင့် သူ့ကို အကြောင်ရိုက်သွားပါလိမ့်။

သူစဉ်းစားလို့ မရပါ။

"ယော်ရိုင်းကို ဘယ်တုန်းကတည်းက သိနေတာလဲ မပြောနိုင်ဘူး နော်"

"ခါတ်ပုံတွေ နင့်ကို ပြန်ပေးပါ့မယ်လို့ ပြောသွားသလား ယော်ရိုင်း"

ယော်ရိုင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်နှင့် ချက်ချင်းမဖြေဘဲ ငြိမ်နေသည်။

"စကား မပြတ်သေးဘူးကွာ၊ စစ်ရောက်လာလို့ ၊ ဒါပေမဲ့ သူက သိမ်းထားမယ်တဲ့ "

"ဟင် . . . ဒါဆို သေချာပါပြီ"

"မင်းကလဲ ခုံးဝေးလိုက်တာ ယော်ရိုင်းရာ"

သူတို့ ထင်မြင်ချက်တွေကို ယော်ရိုင်း ဘာမှ ဆင်ခြေပေးမနေတော့ပါ။

သူမ ပြုမူ ပြောဆိုသွားပုံတွေကို ခုချိန်မှာ ရေးရေး သဘောပေါက်နေရပြီလေ။

"အေးလေ၊ အဲဒီ ယော်ရိုင်းက အေးတိအေးစက်နဲ့ ဘာမှန်းလဲ မသိဘူး"

ယော်ရိုင်းကို တခြားမိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် တွယ်ငြိပ်တ်သက်သွားမှာ ကို ငြိမ်းတို့ မသိမသာ စိုးရိမ်သည်။

ဒါကလည်း အဲလေးရင်ထဲကို မြင်နိုင်လို့ ပါပဲ။

တစ်ခါမှ ဖွင့်ဟ ဝန်မခံပေမယ့် အဲလေး မျက်ဝန်းကလေးတွေ ယော်ရိုင်းအပေါ် ပိုမိုနွေးထွေးနေ ခဲ့တာကို ဘေးကနေ အကဲခတ်နိုင်သည် ပဲ။

သည် တော့ သူတို့ ရဲ့ သူငယ်ချင်းမလေးကို စိတ်မဆင်းရဲစေချင်ပါ။

ခုထက်ထိ ဆီချက်ပန်းကန်ကို မတို့ မထိ ငြိမ်သက်နေသော အဲလေးကို တံတောင်နှင့် တစ်ချက်တွက်ကာ "စားလေ" ဟု သတိပေးလိုက်သည်။

ပြီးမှ စစ်ထဲလှမ်းကြည့်ကာ . . .

"ငါတို့ အဲဒီအမျိုးသမီးကို အီကိုဘက်မှာ သွားရှာရင် မကောင်းဘူးလားဟင်စစ်"

"ဘာလုပ်ဖို့ လဲ"

စစ်က ခွကျကျ ပြန်မေးတာမို့ ငြိမ်းက မျက်စောင်းတစ်ချက်ခဲလိုက်ရင်း . . .

"တွေ့ရင် မျက်နှာချင်းဆိုင် မေးပစ်မှာ ပေါ့"

"ဘာလုပ်မှာ လဲဟ၊ အဲလိုသွားမေးရင် ရှက်သွားမှာ ပေါ့"

စစ်က လေသံအေးနှင့် အကြောင်းပြသည်။

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါသည်။

မိန်းကလေးချင်း အဲလို သွားမေးဖို့ လည်း မကောင်းပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ဘာကိုမှန်းမသိ၊ မခံချိုမခံသာ ဖြစ်နေမိသည်။

အဲသည် ယော်ရိုင်းကိုက တုံးတာ၊ ငတုံး။

"ကြိုက်ဆိုရင်ရော ဘာဖြစ်သလဲ၊ ငါတို့ ကယောက်ျားလေးဘက်ကပဲ မဟုတ်ဘူး လား၊ ဘာလဲ နင်တို့ ကယော်ရိုင်းကို အူတိုနေတာလား"

"စစ်နော်"

ငြိမ်းက စစ်ပခုံးကို ဖျန်းခနဲရိုက်ချသည်။ ။

စစ် ကျောကော့သွားသည်။ ။

"နင်က ငါ့ကို နှိပ်စက်ဖို့ ပဲ၊ ဒါကြောင့်လဲ နင့်ကိုခုထိ ဘယ်သူမှ မကြိုက်တာသိလား"

"စစ် ဘယ်လိုဖြစ်နေသလဲ၊ ဒီမှာ စကားအကောင်းပြောနေတာဟဲ့"

စစ်က နောက်ထပ် နှိပ်စက်လာမည့် လက်တွေ့ကို ကြောက်ပုံဖြင့် ပခုံးတွန့် နောက်ဆုတ်သည်။ ။

"သေချာစဉ်းစားကြည့်ရင် အဲဒီအမျိုးသမီး တော်တော်သတ္တိကောင်းတာ လက်ခံရမယ်နော်"

"အေးလေ၊ သူမို့ ဒီလောက်ရဲတာ"

"ငါတို့ ငါးယောက် တစ်တွဲတွဲနေတာလဲ သူသိမှာ ပဲနော်၊ ဒါပေမဲ့ ရအောင် လှုပ်ရှားသွားတယ်၊ အဲဒါကိုက ကြိုတင်ကြံစည်မှုပဲ"

"အောင်မယ်လေးဗျာ၊ စုံထောက်လေသံကြီးနဲ့ "

စစ်က ရယ်ကျဲကျဲ ဝင်လှောင်၏။

"ဟော်ရိုင်း"

"ဟင် . . . ဘာလဲ"

"နင် အဲဒီအမျိုးသမီးကို သွားတွေ့ပြီး ရှင်းလိုက်ဖို့ စိတ်မကူးဘူးလား"

"

ခင်လေးက ယော်ရိုင်းကို တိုက်ရိုက်ဖြတ်မေးသည်။ ။

ယော်ရိုင်း ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းခါယမ်းလျက် . . .

"သွားတွေရင် ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိသလဲ"

"ဒါဆို နင်က ဒီအတိုင်းနေမယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား"

"ဘာလုပ်စရာရှိလို့လဲ"

"ဓာတ်ပုံတွေ ပြန်တောင်းပေါ့ဟဲ့"

ပေးချင်ရင် သူ့ဘာသာပေးလိမ့်မယ်"

ယော်ရိုင်းဖြေပုံကြည့်ရတာ ဟိုအမျိုးသမီးအပေါ် ထွေထွေထူးထူး စိတ်ထဲရှိပုံမရ။

ငြိမ်းနှင့် ခင်လေးက ယော်ရိုင်းဟန်မူရာကို ပြိုင်တူအကဲခတ်ပြီးနောက် လှစ်ခနဲ အကြည့်ချင်း ဆုံမိကြသည်။

စိတ်အေးသွားသော ခံစားမှုကို မျက်ဝန်းနှင့် ဖလှယ်မိ၏။

ပထမပိုင်းမှာ ယော်ရိုင်း မျက်နှာထားလေး ခပ်ထန်ထန် ဖြစ်နေတာ သတိထားမိပေမယ့် နောက်ပိုင်းတွင် ဘာမှ မဖြစ်သလို အေးအေးဆေးဆေး ရှိလှသည် မဟုတ်လား။

စစ်ကတော့ စောစောပိုင်းက အရေးတကြီး ဆရာကြီးလေသံမျိုးနှင့် ဟောင်ဖွာဖွာ လုပ်သလောက် ခုတော့လည်း သူ့ဘာသာ မုန့်လေးစားလိုက် အအေးလေးသောက်လိုက်နှင့် ခပ်တည် တည်။

"ကဲ . . . ကာယကံရှင်ကတောင် မတုန်မလှုပ်နဲ့ ဆိုတော့ တို့ လည်း ဘာမှ ပြောမနေနဲ့ တော့ ငြိမ်းလေး"

"ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီကိစ္စ မေ့ထားလိုက်တော့၊ တခြားအကြောင်းပြော"

ယော်ရိုင်းစိတ်ပျက်ဟန်နှင့် စကားပိတ်ဆို့သည်။

"မေ့ထားလိုက် ဆိုပေမယ့် ဟိုဘက်ကဆက်ပြီး ပတ်သက်လာရင်"

"အခြေအနေစောင့်ကြည့်ရုံပဲ ရှိတယ် ဒေါ်ငြိမ်းမွန်သွယ်ရေး"

"ပြီးရော၊ ပြီးရော၊ ဒါပေမဲ့ နင် သူ့ကိုတွေ့ရင် ငါတို့ ကို ပြထားဦးနော် စစ်"

"အေးပါဟာ"

"ငါလဲ အီကိုကအသိတွေဆီ စုံစမ်းဦးမယ်"

"ဟ . . . အီကိုကလို့ နင့် ဘယ်သူပြောလဲ"

"နင်ပဲ အဲဒီနားမှာ တွေ့တာဆို"

"အများ ဆုံးဖြစ်နိုင်ချေ ရှိတာပေါ့၊ သူတို့ ဘာပြောပြော စုံစမ်းစရာရှိတာ စုံစမ်းသိလား ခင်လေး"

"မခက်ပါဘူး၊ လိုက်ဖက်ညီတဲ့ စုံတွဲတွေ သိပ်များများ စားစား ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ယော်ရိုင်း ခုနပြောတဲ့ ပုံစံ ငါမှတ်မိပါတယ် မေးကြည့်လိုက်မယ်"

"အေး . . . ကောင်းတယ်"

ငြိမ်းမွန်သွယ်နှင့် ခင်လေးထူးတို့ မှာ နှစ်ယောက်သား အတိုင်အဖောက် ညီညီဖြစ်နေကြတာမို့ စစ်က သူတို့ ကို အမြင်ကပ်လာဟန်မျိုးနှင့် မျက်လုံးကြီးစွေကာ ခပ်စောင်းစောင်း ကြည့်လေသည်။ ။

အဲလေးကတော့ ခုမှ နည်းနည်းပြုံးလာ၏။

ယော်ရိုင်း မျက်ဝန်းတွေကလည်း မရည်ရွယ်ပါဘဲ ထိုအပြုံးနုလေးကို မြင်ဖြစ်အောင်မြင် သည်။ ။

ကိုယ့်ကြောင့်တော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေချင်ပါဘူးကွာ။

ကိုယ့်အပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးတဲ့ 'အဲညှင်းသာ' လေးကိုတော့ ပျော်
နေတာပဲ မြင်ချင်မိတာ အမှန်ပါ။
